

tænkning var trykt, og jeg har derfor ikke set dem siden, før de nu forelæa i den afgivne Betænkning. Og ligesom der foreligger en Misforstaaelse i Listens Angivelse af, hvem der har stillet og tiltraadt dem, er der ogsaa en Fejl i Gengivelsen af selve Forslagene. Grunden til, at jeg har ønsket en Ændring her, en Omflytning af § 24, er denne: Afsnit B. I. angaar Købstæderne, medens B. II. vedrører Landkommunerne. Men midt i dette andet Afsnit findes § 24, som angaar ingenlunde alene Landkommunerne, men ogsaa Købstadkommunerne, altsaa er en Fællesbestemmelse. Det var derfor mit Ønske ved Ændringsforslaget at faa i Afsnit B.: „Kommunal Ejendomsskyld“, et nyt tredje Afsnit: III. „Fælles Bestemmelser“, hvortil § 24 flyttedes. Dette er imidlertid noget misforstaaet ved den Form, man har givet det af mig antydede Ændringsforslag. Men da den højtærede Formand nu har meddelt, at Ændringsforslagene Nr. 51 og 55 skulde i Betænkningen have været angivne som stilled af mig, antager jeg, at jeg dermed har faaet Ejendomsret til dem, saaledes at jeg kan tage dem tilbage for at fremsætte dem i deres rette Skikkelse ved 3die Behandling. Jeg tager derfor Ændringsforslagene under Nr. 51 og 55 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 51—55 ere bortfaldne, hvis ingen optager dem. (Ophold.) De ere saaledes bortfaldne.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Af de følgende Ændringsforslag skal jeg kort omtale det under Nr. 56, som er stillet af Mindretallet og nu blev meget varmt anbefalet af den ærede Ordfører for dette (P. G. C. Jensen). Jeg skal meget anbefale det høje Ting at forkaste dette Forslag. Det angaar Indførelsen af et Overskatteraad og er egentlig det mest principielle af alle Ændringsforslagene. Jeg skal indrømme, at Overinstansen for Købstædernes Skatteligning just ikke er den bedste. Det er en Overligningskommission, som bestaar af 3 Medlemmer, der alle ere udnævnte af Indenrigsministeren; der er altsaa slet ingen kommunevalgte Medlemmer. Men jeg betvivler dog meget, at det skulde være bedre og hensigtsmæssigere med den Overinstans, som Mindretallet foreslaar sat i Stedet, og som skulde bestaa af Amtmanden, to Amtsraadsmedlemmer og to af Indenrigsministeren valgte Mænd. Denne Ordning betragter jeg som

meget uheldig, da Amtmand og Amtsraadsmedlemmer jo i øvrigt slet ikke have noget med Købstædernes Forhold at gøre. For Købstædernes Vedkommende vilde det foreslaaede Skatteraad være en meget lidet rationel Ordning, og jeg ser heller ikke, hvad der for Landkommunerne skulde være vundet ved at sætte dette Overskatteraad i Stedet for Amtsraadene. Jeg har ganske vist ved flere Lejligheder i dette Ting hørt Angreb paa Amtsraadenes Behandling af Skatteklager, men jeg tror, at disse Angreb have været ret ubeføjede eller ganske ubeføjede. Det er vistnok naturligt, at Amtsraadene vedblive som hidtil at behandle disse Sager, altsaa at være Overinstans, saaledes som Amtsraadene hidtil have været det. Forhen have Amtsraadene vedtaget Vejledninger for Landkommunernes Skatteligning; nu skulde de efter dette Lovforslag vedtage Vedtægter for disse Ligninger. Og det er da naturligt, at Amtsraadene vedblive, ligesom de i andre Forhold over for Sogneraadene ere tilsynshavende og Overmyndighed, ogsaa at have Overmyndighed med Hensyn til Skattevedtægternes Anvendelse i Praksis, altsaa vedblive at være Appelinstant i Skattesager.

Jeg kommer dernæst til det ganske vist meget vigtige Ændringsforslag under Nr. 63 af Flertallet, hvori foreslaas, at Statskassens Tilskud til Kommunerne ændres fra 2,500,000 til 1,500,000 Kr. I og for sig er det jo kun formelt, at Afsnittet om Statstilskud til Kommunerne hører under den kommunale Beskatningslov og er opført paa dette Lovforslag. Thi Tilskuddets Størrelse kan jo ikke fastsættes efter Hensynet til, hvad der ved Behandlingen af den kommunale Beskatningslov kunde findes heldigst og mest hensigtsmæssigt for Kommunerne, men Fastsættelsen af Tilskuddets Størrelse hører nødvendigvis ind under Overvejelserne af hele det finansielle Resultat, som Skattelovene ville bringe, og maa afgøres i Henhold dertil. Altsaa er Tilskuddets Størrelse ikke et indenrigsministerielt Spørgsmaal som de andre Bestemmelser i den kommunale Lov, men i Virkeligheden et finansministerielt Spørgsmaal, som maa afgøres ud fra den hele samlede Betragtning af Skattelovene. Og da denne samlede Overvejelse er resulteret i, at Tilskuddet maa nedsættes fra 2½ til 1½ Mill., finder jeg mig selvfølgelig ogsaa deri og akcepterer det. Jeg anbefaler altsaa Flertallets Forslag om at sætte Statstilskuddet til 1½ Mill. Derimod maa jeg meget fraraade et af et æret